

ВИПРАВЛЕНА $T(q)$ -ВІРОГІДНА ОЦІНКА В УЗАГАЛЬНЕНІЙ ЛІНІЙНІЙ СТРУКТУРНІЙ МОДЕЛІ РЕГРЕСІЇ З ПОХИБКАМИ ВИМІРЮВАННЯ

We study a generalized linear structural regression model with measurement errors. The dispersion parameter is assumed to be known. The corrected $T(q)$ -likelihood estimator for the regression coefficients is constructed. In the case where q depends on the sample size and tends to 1 as the sample size infinitely increases, we establish a sufficient conditions of strong consistency and asymptotic normality of the estimator.

Изучается обобщенная линейная структурная модель регрессии с погрешностями измерения. Параметр рассеяния предполагается известным. Построена исправленная $T(q)$ -правдоподобная оценка для коэффициентов регрессии. Получены достаточные условия строгой состоятельности и асимптотической нормальности оценки в случае, когда q зависит от объема выборки и стремится к 1 при неограниченном возрастании объема выборки.

1. Вступ. У статті вивчається загальна модель нелінійної регресії з похибками у змінних, де відгук має умовний розподіл спеціального вигляду відносно прихованої змінної. За невідомого розподілу прихованої змінної виправлена (Corrected Score, скорочено CS) оціночна процедура дає консистентну оцінку [1, 2]. Але відомо, що CS оцінка має нестійку поведінку при малих і середніх обсягах вибірки. У роботах [3, 4] побудовано модифікацію CS оцінки, що стійкіша для малої й середньої вибірок і асимптотично еквівалентна CS оцінці, коли обсяг вибірки прямує до нескінченності. У даній статті розвинено іншу ідею: модифікувати CS оцінку для малих і середніх обсягів вибірки.

$T(q)$ -вірогідній оцінці за відсутності похибок у змінних присвячено низку статей. У роботах [5, 6] вивчаються властивості оцінки шляхом асимптотичного аналізу і комп'ютерних моделювань. Показано, що для малих і середніх обсягів вибірки вибором q можна змінювати зсув оцінки заради точності, що суттєво може зменшити середньо-квадратичне відхилення. Встановлено необхідну і достатню умову асимптотичної нормальності й ефективності оцінки, якщо q прямує до 1 та обсяг вибірки є великим.

Метою цієї статті є розгляд виправленої $T(q)$ -вірогідної оцінки за наявності похибок вимірювання. У статті [7] наведено виправлену $T(q)$ -вірогідну оцінку у випадку показникової структурної моделі регресії з похибками вимірювання. У даній роботі ми розглядаємо значно ширший клас моделей, який включає, зокрема, лінійну, пуассонівську, гамма-модель. Параметр розсіяння вважаємо відомим. Для лінійної моделі з похибками вимірювання було проведено чисельне моделювання, результати якого тут не наводяться. Моделювання показало, що $T(q)$ -вірогідна оцінка дозволяє надійно оцінити параметри регресії для малої вибірки за наявності аномальних спостережень у регресорі.

Позначимо через \mathbf{E} математичне сподівання випадкових величин, векторів або матриць, через \mathbf{D} дисперсію, а через \mathbf{Cov} коваріаційну матрицю. Математичне сподівання $\mathbf{E}_{b,f}$ береться за умови, що b — істинне значення параметра β . Верхній індекс T означає транспонування. В евклідовому просторі розглядається норма, що дорівнює сумі модулів координат.

Статтю побудовано таким чином. У пункті 2 описано загальну модель спостережень. У пункті 3 наведено виправлену $T(q)$ -вірогідну оцінку параметрів регресії. У пункті 4 доведено асимптотичну нормальність оцінки, а також наведено приклади конкретних моделей. Пункт 5 містить висновки.

2. Модель спостережень. Припустимо, що відгук y при фіксованому неспостережуваному випадковому регресорі η має умовну щільність розподілу відносно деякої σ -скінченної міри ν_Y на борельовій σ -алгебрі $B(R)$ в R :

$$f(y/\eta) = \exp\left(\frac{y\eta - C(\eta)}{\phi} + c(y, \phi)\right).$$

Тут функція $C(\cdot)$ є двічі неперервно диференційовною, заданою на деякому відкритому проміжку $I \subset R$, $C''(\eta) > 0$, $\eta \in I$. Параметр розсіяння $\phi > 0$ вважається відомим, $c(y, \phi)$ — борельова функція, що не залежить від η . Припустимо, що $\eta = r(\beta_0 + \beta_1\xi)$, де ξ — випадковий скалярний регресор з невідомим розподілом, причому $|\xi| \leq \text{const}$ майже напевно (м. н.), $\beta = (\beta_0; \beta_1)^T$ — не випадковий вектор параметрів регресії, який потрібно оцінити. Це відповідає так званій *узагальненій лінійній моделі* регресії [8, с. 162]. Випадковість ξ означає, що розглядається структурна модель регресії. Замість ξ спостерігається сурогатна змінна $x = \xi + \delta$, де $\delta \sim N(0, \sigma_\delta^2)$, $\sigma_\delta^2 > 0$. Випадкова величина δ називається похибкою вимірювання і припускається незалежною від ξ та y . Вважаємо дисперсію похибки σ_δ^2 відомою.

Спостерігаються незалежні копії моделі $z_i = (y_i, x_i)$, $i = \overline{1, n}$. Позначимо $f(y, \eta, \beta) = f(y/\eta)$. Далі ми будемо нехтувати аргументами функцій C' та C'' : $C' = C'(r(\beta_0 + \beta_1\xi))$, $C'' = C''(r(\beta_0 + \beta_1\xi))$.

Справджуються формули $E(y/\eta) = C'(\eta)$, $D(y/\eta) = \phi C''(\eta)$ [8, с. 162].

Для $u > 0$, $q > 0$ введемо перетворення Бокса – Кокса

$$T(q, u) = \begin{cases} \frac{u^{1-q} - 1}{1-q}, & q \neq 1, \\ \ln u, & q = 1. \end{cases}$$

$T(q)$ -вірогідну оціночну функцію визначено так:

$$\begin{aligned} S^{(q)}(y, \eta, \beta) &= \phi \frac{\partial}{\partial \beta} T(q, f(y, \eta, \beta)) = \phi f^{-q} \frac{\partial f}{\partial \beta} = \phi f^{1-q}(y, \eta, \beta) \frac{\partial}{\partial \beta} \ln f(y, \eta, \beta) = \\ &= f^{1-q}(y, \eta, \beta)(y - C')r'(\beta_0 + \beta_1\xi)(1; \xi)^T. \end{aligned}$$

Для $q = 1$ функція $S^{(q)}$ збігається з оціночною функцією методу максимальної вірогідності.

За відсутності похибки вимірювання $S^{(q)}$ розглядалась у [5, 6]. Якщо параметр $q = q_n$ залежить від n та $\sqrt{n}(q_n - 1) \rightarrow 0$ при $n \rightarrow \infty$, то $T(q)$ -вірогідна оціночна функція дає консистентну оцінку β з тією ж ефективністю, що й оцінка максимальної вірогідності (ОМВ), але з кращою поведінкою для малих вибірок. За відсутності похибки вимірювання ОМВ, позначена як $\hat{\beta}_n$, задається рівністю

$$\hat{\beta}_n = \arg \max_{\beta \in \Theta} \sum_{i=1}^n \ln (f(y_i, \xi_i, \beta)),$$

де параметрична множина $\Theta \subset R^2$.

3. виправлена $T(q)$ -вірогідна оцінка та її консистентність. Розкладемо оціночну функцію $S^{(q)}(y, \eta, \beta)$ в ряд за степенями $(1 - q)$:

$$\begin{aligned} S^{(q)}(y, \eta, \beta) &= \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(1-q)^n (\ln f)^n}{n!} (y - C') r'(\beta_0 + \beta_1 \xi) \begin{pmatrix} 1 \\ \xi \end{pmatrix} = \\ &= \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(1-q)^n}{n! \phi^n} \sum_{\substack{n_1+n_2+n_3=n \\ n_i \geq 0, i=1,2,3}} (y - C'(\eta)) (y\eta)^{n_1} (-1)^{n_2} C^{n_2}(\eta) \times \\ &\quad \times (\phi c(y, \phi))^{n_3} C_n^{n_1, n_2, n_3} r'(\beta_0 + \beta_1 \xi) \begin{pmatrix} 1 \\ \xi \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

Нижче будуть накладені умови, що гарантують збіжність цього степеневого ряду.

Нехай $\beta = (\beta_0; \beta_1)^T \in \Theta$, b є істинним значенням β , Θ — компактна множина в R^2 .

Адаптуємо оціночну функцію $S^{(q)}$ до похибок вимірювання, побудувавши виправлену оціночну функцію $S_C^{(q)}$ так, що для всіх $\beta \in \Theta$ виконується м. н.

$$\mathbf{E}_b \left(S_C^{(q)}(y, x, \beta) / y, \xi \right) = S^{(q)}(y, \eta, \beta). \tag{3.1}$$

Ця задача зводиться до розв'язання базових рівнянь

$$\mathbf{E} \left(f_{k,l}^{(q)}(x, \beta) / \xi \right) = \eta^k C^l(\eta) r'(\beta_0 + \beta_1 \xi) (1; \xi)^T, \quad k \geq 0, \quad l \geq 0, \tag{3.2}$$

$$\mathbf{E} \left(g_{k,l}^{(q)}(x, \beta) / \xi \right) = \eta^k C^l(\eta) C'(\eta) r'(\beta_0 + \beta_1 \xi) (1; \xi)^T, \quad k \geq 0, \quad l \geq 0. \tag{3.3}$$

Розв'язання рівнянь (3.2) та $\mathbf{E} \left(h_{k,l}^{(q)}(x, \beta) / \xi \right) = \eta^k C^l(\eta)$ еквівалентне розв'язуванню рівнянь (3.2) та (3.3), тому що перетвореннями отримаємо

$$\mathbf{E} \left(\frac{\partial h_{k,l}^{(q)}(x, \beta)}{\partial \beta} / \xi \right) = (k \eta^{k-1} C^l(\eta) + \eta^{kl} C^{l-1}(\eta) C'(\eta)) r'(\beta_0 + \beta_1 \xi) (1; \xi)^T,$$

$$\mathbf{E} \left(\frac{\partial h_{k,l}^{(q)}(x, \beta)}{\partial \beta} - k f_{k-1,l}^{(q)}(x, \beta) / \xi \right) = l \eta^k C^{l-1}(\eta) C'(\eta) r'(\beta_0 + \beta_1 \xi) (1; \xi)^T.$$

Нехай кожне з рівнянь (3.2) та (3.3) має розв'язок, тоді розв'язок рівняння (3.1) зображується у вигляді

$$\begin{aligned} S_C^{(q)}(y, x, \beta) &= \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(1-q)^n}{n!} \frac{1}{\phi^n} \sum_{\substack{n_1+n_2+n_3=n \\ n_i \geq 0, i=1,2,3}} y^{n_1+1} f_{n_1, n_2}^{(q)}(x, \beta) (-1)^{n_2} (\phi c(y, \phi))^{n_3} C_n^{n_1, n_2, n_3} + \\ &+ \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(1-q)^n}{n!} \frac{1}{\phi^n} \sum_{\substack{n_1+n_2+n_3=n \\ n_i \geq 0, i=1,2,3}} y^{n_1} g_{n_1, n_2}^{(q)}(x, \beta) (-1)^{n_2+1} (\phi c(y, \phi))^{n_3} C_n^{n_1, n_2, n_3} = \\ &= \sum_{n=0}^{\infty} u_n(y, x; \beta, q) + \sum_{n=0}^{\infty} v_n(y, x; \beta, q) \end{aligned} \quad (3.4)$$

за умови $\sum_{n=0}^{\infty} \mathbf{E}(\|u_n\|/y, \xi) < \infty$, $\sum_{n=0}^{\infty} \mathbf{E}(\|v_n\|/y, \xi) < \infty$.

Виправлена $T(q)$ -вірогідна оцінка $\hat{\beta}_n(q)$ визначається як вимірний розв'язок рівняння

$$\sum_{i=1}^n S_C^{(q)}(y_i, x_i, \beta) = 0, \quad \beta \in \Theta. \quad (3.5)$$

Якщо розв'язок рівняння (3.5) не існує, то покладемо $\hat{\beta}_n(q) = 0$.

Означення 3.1. Для послідовності випадкових величин $\{U_n : n \geq 1\}$ послідовність тверджень $A_n(U_n)$ виконується зрештою, якщо існує випадкова подія Ω_0 , $\mathbf{P}(\Omega_0) = 1$, така, що $\forall \omega \in \Omega_0 \exists N = N(\omega) \forall n \geq N : A_n(U_n(\omega))$ виконується.

Нехай

$$\begin{pmatrix} h_1(x, \beta) \\ h_2(x, \beta) \end{pmatrix} = h(x, \beta) = f_{0,0}^{(1)}(x, \beta), \quad \begin{pmatrix} z_1(x, \beta) \\ z_2(x, \beta) \end{pmatrix} = z(x, \beta) = g_{0,0}^{(1)}(x, \beta)$$

— розв'язки рівнянь (3.2) та (3.3) при $k = l = 0$,

$$\begin{pmatrix} S_1(y_i, x_i, \beta, q_n) \\ S_2(y_i, x_i, \beta, q_n) \end{pmatrix} = S_C(y_i, x_i, \beta, q_n) := S_C^{(q_n)}(y_i, x_i, \beta),$$

$$S_C^{(1)}(y, x, \beta) = yh(x, \beta) - z(x, \beta), \quad S_n(\beta) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n S_C(y_i, x_i, \beta, 1),$$

$$\Phi_n(\beta) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (S_C(y_i, x_i, \beta, q_n) - S_C(y_i, x_i, \beta, 1)), \quad (3.6)$$

$$L^2(\Omega, \mathcal{P}; u_1) = \{u \text{ — випадкова величина на } \Omega : \mathbf{E}u^2 u_1 < \infty\},$$

де $u_1 = C''(r(b_0 + b_1\xi))(r'(b_0 + b_1\xi))^2 \geq 0$ м. н.

Знайдемо

$$\begin{aligned} \mathbf{E}_b y h(x, \beta) &= \mathbf{E} \mathbf{E}_b (yh(x, \beta)/x, \xi) = \mathbf{E} h(x, \beta) \mathbf{E}_b (y/\xi) = \mathbf{E} h(x, \beta) C'(r(b_0 + b_1\xi)) = \\ &= \mathbf{E} \mathbf{E} (h(x, \beta) C'(r(b_0 + b_1\xi))/\xi) = \mathbf{E} C'(r(b_0 + b_1\xi)) \mathbf{E} (h(x, \beta)/\xi) = \\ &= \mathbf{E} C'(r(b_0 + b_1\xi)) r'(\beta_0 + \beta_1\xi) (1; \xi)^T. \end{aligned}$$

Лема 3.1 [11, с. 161]. Нехай $(\Omega, \mathcal{S}, \mathcal{P})$ — імовірнісний простір, Θ — компактна підмножина R^m . Спостерігаються незалежні однаково розподілені в R^k випадкові вектори Z_i , $i = \overline{1, n}$, розподіл яких залежить від $\beta \in \Theta$. Для заданої борельової функції $q: \Theta \times R^k \rightarrow R^m$ розглянемо $S_n(\beta) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n q(\beta, Z_i)$, $\beta \in \Theta$. Нехай істинне значення параметра β дорівнює b , причому b є внутрішньою точкою Θ . Нехай виконуються такі умови:

- 1) $q(\cdot, Z) \in C^1(\Theta)$ м. н.; $\mathbf{E}_b \|q(\beta, Z)\| < \infty$, $\beta \in \Theta$;
- 2) функція $S_\infty(\beta, b) := \mathbf{E}_b q(\beta, Z)$ неперервна по β на Θ ;
- 3) $\mathbf{E}_b \left\| \frac{\partial q(\beta, Z)}{\partial \beta^T} \right\| < \infty$, $\beta \in \Theta$;
- 4) $V := \frac{\partial S_\infty(\beta, b)}{\partial \beta^T} \Big|_{\beta=b}$ — невироджена матриця; (3.7)
- 5) $S_\infty(\beta, b) = 0$, $\beta \in \Theta$, тоді і тільки тоді, коли $\beta = b$.

Нехай випадкові вектор-функції $\Phi_n(\beta) = \Phi_n(\beta, \omega)$, $n \geq 1$, із значеннями в R^m задовольняють умови:

- 6) для всіх $\beta \in \Theta$: $\Phi_n(\beta) \rightarrow 0$ м. н. при $n \rightarrow \infty$, $\Phi_n(\cdot) \in C^1(\Theta)$ м. н.;
- 7) $\sup_{n \geq 1} \sup_{\beta \in \Theta} \left\| \frac{\partial \Phi_n(\beta)}{\partial \beta^T} \right\| < \infty$ м. н.

Тоді справджуються такі твердження:

а) зрештою існує розв'язок оціночного рівняння $S_n(\beta) + \Phi_n(\beta) = 0$, $\beta \in \Theta$;

б) оцінка $\hat{\beta}_n$ параметра β , для якої зрештою виконується $S_n(\hat{\beta}_n) + \Phi_n(\hat{\beta}_n) = 0$, є строго консистентною.

Теорема 3.1. Нехай виконуються такі умови:

1) показник q залежить від обсягу вибірки, $q = q_n$, причому $0 < q_n \leq 1$, $n \geq 1$, та $q_n \rightarrow 1$ при $n \rightarrow \infty$;

2) параметрична множина Θ є компактною в R^2 , а істинне значення b параметра β є внутрішньою точкою Θ ;

3) $h_i(x, \cdot) \in C^1(\Theta)$, $z_i(x, \cdot) \in C^1(\Theta)$ м.н. та при кожному $\beta \in \Theta$: $\mathbf{E}_b |y h_i(x, \beta)| < \infty$, $\mathbf{E} |z_i(x, \beta)| < \infty$, $i = 1, 2$ (тут і далі неперервна диференційовність функцій на Θ означає, що функції визначені в деякому околі Θ і неперервно диференційовні);

4) $\mathbf{E}_b \sup_{\beta \in \Theta} \left| y \frac{\partial h_i(x, \beta)}{\partial \beta_j} \right| < \infty$, $\mathbf{E} \sup_{\beta \in \Theta} \left| \frac{\partial z_i(x, \beta)}{\partial \beta_j} \right| < \infty$, $i = 1, 2$, $j = 0, 1$;

5) $r(\beta_0 + \beta_1 \xi)$ не є сталою на множині P -міри 1, а ξ не є сталою на множині додатної міри P ;

6) радіус збіжності наступних степеневих рядів відносно λ є додатним:

$$\sum_{m=0}^{\infty} \frac{\lambda^m}{\phi^{m+1} m!} \sum_{\substack{m_1+m_2+m_3=m+1 \\ m_i \geq 0, i=1,2,3}} C_m^{m_1, m_2, m_3} \phi^{m_3} \mathbf{E}_b \sup_{0 \leq \lambda \leq \delta, \beta \in \Theta} \|f_{m_1, m_2}^{(q)}(x, \beta)\| |c(y, \phi)|^{m_3} |y|^{m_1+1},$$

$$\sum_{m=0}^{\infty} \frac{\lambda^m}{\phi^{m+1} m!} \sum_{\substack{m_1+m_2+m_3=m+1 \\ m_i \geq 0, i=1,2,3}} C_m^{m_1, m_2, m_3} \phi^{m_3} \mathbf{E}_b \sup_{0 \leq \lambda \leq \delta, \beta \in \Theta} \|g_{m_1, m_2}^{(q)}(x, \beta)\| |c(y, \phi)|^{m_3} |y|^{m_1},$$

$$\sum_{m=0}^{\infty} \frac{\lambda^m}{\phi^m m!} \sum_{\substack{m_1+m_2+m_3=m \\ m_i \geq 0, i=1,2,3}} C_m^{m_1, m_2, m_3} \phi^{m_3} \mathbf{E}_b \sup_{0 \leq \lambda \leq \delta, \beta \in \Theta} \left\| \frac{\partial}{\partial \beta} f_{m_1, m_2}^{(q)}(x, \beta) \right\| |c(y, \phi)|^{m_3} |y|^{m_1+1},$$

$$\sum_{m=0}^{\infty} \frac{\lambda^m}{\phi^m m!} \sum_{\substack{m_1+m_2+m_3=m \\ m_i \geq 0, i=1,2,3}} C_m^{m_1, m_2, m_3} \phi^{m_3} \mathbf{E}_b \sup_{0 \leq \lambda \leq \delta, \beta \in \Theta} \left\| \frac{\partial}{\partial \beta} g_{m_1, m_2}^{(q)}(x, \beta) \right\| |c(y, \phi)|^{m_3} |y|^{m_1},$$

де $\tilde{\delta}$ — деяке фіксоване число з проміжку $(0, 1)$.

Тоді зрештою рівняння (3.5) має розв'язок.

Визначимо оцінку $\hat{\beta}_n(q_n)$ як розв'язок рівняння (3.5), якщо такий розв'язок існує; в протилежному випадку покладемо $\hat{\beta}_n(q_n) = 0$.

Теорема 3.2. За умов теореми 3.1 оцінка $\hat{\beta}_n(q_n)$ є строго консистентною, тобто $\hat{\beta}_n(q_n) \rightarrow b$ з імовірністю 1 при $n \rightarrow \infty$, де b — істинне значення β .

Доведення теорем 3.1 та 3.2. Перевіримо умови леми 3.1. Маємо оціночне рівняння (3.5), в якому $q = q_n \rightarrow 1$ при $n \rightarrow \infty$. Запишемо це рівняння у вигляді $S_n(\beta) + \Phi_n(\beta) = 0$, $\beta \in \Theta$. Позначимо

$$q(\beta, y, x) := S_C^{(1)}(y, x, \beta) = \begin{pmatrix} yh_1(x, \beta) - z_1(x, \beta) \\ yh_2(x, \beta) - z_2(x, \beta) \end{pmatrix}.$$

Маємо $q(\cdot, y, x) \in C^1(\Theta)$ м. н. та для всіх $\beta \in \Theta$

$$\begin{aligned} \mathbf{E}_b \|q(\beta, y, x)\| &\leq \mathbf{E}(\mathbf{E}_b |yh_1(x, \beta)|/x, \xi) + \\ &+ \mathbf{E}(\mathbf{E} |z_1(x, \beta)|/\xi) + \mathbf{E}(\mathbf{E}_b |yh_2(x, \beta)|/\xi) + \mathbf{E}(|z_2(x, \beta)|/\xi) < \infty. \end{aligned}$$

Враховуючи умови 2, 3 теореми 3.1, переконуємося, що умову 1 леми 3.1 виконано.

Далі, гранична оціночна функція

$$\begin{aligned} S_\infty(\beta, b) &:= \mathbf{E}_b q(\beta, y, x) = \mathbf{E} \mathbf{E}_b \begin{pmatrix} yh_1(x, \beta) - z_1(x, \beta) \\ yh_2(x, \beta) - z_2(x, \beta) \end{pmatrix} / \xi = \\ &= \begin{pmatrix} \mathbf{E} r'(\beta_0 + \beta_1 \xi) (C'(r(b_0 + b_1 \xi)) - C'(r(\beta_0 + \beta_1 \xi))) \\ \mathbf{E} \xi r'(\beta_0 + \beta_1 \xi) (C'(r(b_0 + b_1 \xi)) - C'(r(\beta_0 + \beta_1 \xi))) \end{pmatrix} \end{aligned}$$

неперервна по β на Θ , тому умову 2 леми 3.1 виконано.

Маємо

$$\begin{aligned} \mathbf{E}_b \sup_{\beta \in \Theta} \left\| \frac{\partial q(\beta, y, x)}{\partial \beta^T} \right\| &= \\ &= \mathbf{E}_b \sup_{\beta \in \Theta} \left(\left| \frac{\partial}{\partial \beta_0} (yh_1(x, \beta) - z_1(x, \beta)) \right| + \left| \frac{\partial}{\partial \beta_1} (yh_1(x, \beta) - z_1(x, \beta)) \right| + \right. \\ &\quad \left. + \left| y \frac{\partial h_2(x, \beta)}{\partial \beta_0} - \frac{\partial z_2(x, \beta)}{\partial \beta_0} \right| + \left| y \frac{\partial h_2(x, \beta)}{\partial \beta_1} - \frac{\partial z_2(x, \beta)}{\partial \beta_1} \right| \right) < \infty. \end{aligned}$$

Тут використано умову 4 теореми 3.1, і тому умова 3 леми 3.1 виконується.

Далі, згідно з (3.7)

$$-V = -\frac{\partial S_\infty}{\partial \beta^T}(b, b) = \begin{pmatrix} \mathbf{E} u_1 & \mathbf{E} \xi u_1 \\ \mathbf{E} \xi u_1 & \mathbf{E} \xi^2 u_1 \end{pmatrix} = -\frac{\partial \mathbf{E} S_C^{(1)}}{\partial \beta^T},$$

де $u_1 = C'' \cdot (r')^2$, функція C'' розглядається з аргументом $r(b_0 + b_1 \xi)$, функція r — з

аргументом $b_0 + b_1\xi$. Згідно з постановкою задачі $C'' > 0$ і умовою 5 теореми 3.1 $r(\beta_0 + \beta_1\xi)$ не є сталою на множині P -міри 1, тому $\mathbf{E}u_1 > 0$. З нерівності Коші випливає, що $(\mathbf{E}\xi\sqrt{u_1}\sqrt{u_1})^2 \leq \mathbf{E}\xi^2 u_1 \mathbf{E}u_1$, звідки

$$\det \begin{pmatrix} \mathbf{E}u_1 & \mathbf{E}\xi u_1 \\ \mathbf{E}\xi u_1 & \mathbf{E}\xi^2 u_1 \end{pmatrix} \geq 0.$$

Тут насправді виконується строга нерівність, бо $(\xi\sqrt{u_1})/\sqrt{u_1} = \xi$ не є сталою величиною внаслідок умови 5 теореми 3.1. Звідси, використовуючи критерій Сильвестра, отримуємо, що матриця $-V$, визначена згідно з (3.7), є додатно визначеною, V — від'ємно визначеною і невинродженою, тому умову 4 леми 3.1 виконано.

Якщо $\beta = b$, то $S_\infty(b, b) = 0$. Для перевірки умови 5 леми 3.1 припустимо, що існує таке $\beta \neq b$, що $S_\infty(\beta, b) = 0$, і позначимо $f(\beta) = S_\infty(\beta, b)$, $g(t) = (f(tb + (1-t)\beta), b - \beta)$. Тоді за припущенням $g(0) = g(1) = 0$. За теоремою Ролля існує таке $\tau \in (0, 1)$, що $g'(\tau) = 0$ і

$$(b - \beta)^T \left(\frac{\partial S_\infty(\beta, b)}{\partial \beta^T} \Big|_{\beta=\bar{\beta}} \right) (b - \beta) = 0, \quad (3.8)$$

де точка $\bar{\beta}$ розташована на відрізку з кінцями b та β . Аналогічно, як і при перевірці умови 4 леми 3.1, приходимо до висновку, що матриця $\left(\frac{\partial S_\infty(\beta, b)}{\partial \beta^T} \Big|_{\beta=\bar{\beta}} \right)$ є від'ємно визначеною для всіх $b \in \Theta$. Отримали суперечність з рівністю (3.8). Таким чином, рівняння $S_\infty(\beta, b) = 0$ має єдиний розв'язок на Θ . Крім того, $S_\infty(\beta, b) = 0$ тоді і тільки тоді, коли $\beta = b$.

Перевіримо умову 6 леми 3.1. Щоб обґрунтувати збіжність

$$\sup_{\beta \in \Theta} \|\Phi_n(\beta)\| \rightarrow 0 \quad \text{з імовірністю 1,}$$

оцінимо

$$\begin{aligned} \|\Phi_n(\beta)\| &\leq \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \|S_C(y_i, x_i, \beta, q_n) - S_C(y_i, x_i, \beta, 1)\| \leq \\ &\leq \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sum_{k=1}^2 \sup_{q_n \leq \gamma_n \leq 1, \beta \in \Theta} \left| \frac{\partial S_k(y_i, x_i, \beta, \gamma_n)}{\partial q} \right| |q_n - 1|. \end{aligned}$$

Нехай n_0 — такий номер, що при всіх $n \geq n_0$ виконується $q_n \geq 1 - \tilde{\delta}$, де $\tilde{\delta} \in (0, 1)$ виберемо пізніше. Для збіжності

$$|q_n - 1| \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sum_{k=1}^2 \sup_{q_n \leq \gamma_n \leq 1, \beta \in \Theta} \left| \frac{\partial S_k(y_i, x_i, \beta, \gamma_n)}{\partial q} \right| \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty,$$

використаємо посилений закон великих чисел та умову 1 теореми 3.1. Потрібно, щоб для кожного $k = 1, 2$

$$\exists \tilde{\delta} > 0: \mathbf{E}_b \sup_{1-\tilde{\delta} \leq \gamma \leq 1, \beta \in \Theta} \left| \frac{\partial S_k(y_i, x_i, \beta, \gamma)}{\partial q} \right| < \infty.$$

Оцінимо $x \leq |x| \leq |\xi| + |\delta|$, $|\beta_0| \leq C_0$, $|\beta_1| \leq C_1$. Враховуючи зображення (3.4), приходимо до умови 6 теореми 3.1.

Перевіримо умову 7 леми 3.1. Нехай n_0 — такий номер, що при всіх $n \geq n_0$ виконується $q_n \geq 1 - \tilde{\delta}$, де $\tilde{\delta}$ вибирається так, що задовольняє умову 6 леми 3.1. Нагадаємо, що $\Phi_n(\beta)$ задається формулою (3.6). Маємо

$$\begin{aligned} & \sup_{n \geq 1} \sup_{\beta \in \Theta} \left\| \frac{\partial \Phi_n(\beta)}{\partial \beta^T} \right\| \leq \\ & \leq \sup_{n \geq n_0} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sup_{\beta \in \Theta, 1-\tilde{\delta} \leq q \leq 1} \left\| \frac{\partial}{\partial \beta^T} (S_C(y_i, x_i, \beta, q) - S_C(y_i, x_i, \beta, 1)) \right\| + \sup_{n < n_0} \sup_{\beta \in \Theta} \left\| \frac{\partial \Phi_n(\beta)}{\partial \beta^T} \right\|. \end{aligned}$$

Доданок $\sup_{n < n_0} \sup_{\beta \in \Theta} \left\| \frac{\partial \Phi_n(\beta)}{\partial \beta^T} \right\|$ є скінченним м. н. Із збіжності за посиленим законом великих чисел (використовуємо умови 4, 6 теореми 3.1, щоб забезпечити скінченність математичного сподівання від супремума)

$$\begin{aligned} & \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sup_{\beta \in \Theta, 1-\tilde{\delta} \leq q \leq 1} \left\| \frac{\partial}{\partial \beta^T} (S_C(y_i, x_i, \beta, q) - S_C(y_i, x_i, \beta, 1)) \right\| \rightarrow \\ & \rightarrow \mathbf{E} \sup_{\beta \in \Theta, 1-\tilde{\delta} \leq q \leq 1} \left\| \frac{\partial}{\partial \beta^T} (S_C(y_i, x_i, \beta, q) - S_C(y_i, x_i, \beta, 1)) \right\|, \quad n \rightarrow \infty \quad \text{м. н.} \end{aligned}$$

впливає обмеженість м. н. послідовності

$$\left\{ \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sup_{\beta \in \Theta, 1-\tilde{\delta} \leq q \leq 1} \left\| \frac{\partial}{\partial \beta^T} (S_C(y_i, x_i, \beta, q) - S_C(y_i, x_i, \beta, 1)) \right\| : n \geq 1 \right\}.$$

Отже, всі умови леми 3.1 виконано, а отже, теореми 3.1 та 3.2 доведено.

4. Приклади моделей та асимптотична нормальність оцінки. Умови теорем 3.1 і 3.2 виконуються, зокрема, у показниковій структурній моделі з похибками вимірювання, для якої

$$f(y/\eta) = \exp(\beta_0 + \beta_1 \xi - e^{\beta_0 + \beta_1 \xi} y), \quad \eta = -e^{\beta_0 + \beta_1 \xi},$$

$$y \geq 0, \quad \phi = 1, \quad C(\eta) = -\ln(-\eta) = -\beta_0 - \beta_1 \xi, \quad r(x) = -e^x, \quad c(y, \phi) = 0,$$

$$u_1 = C''(r(b_0 + b_1 \xi))(r'(b_0 + b_1 \xi))^2 = 1, \quad h_1(x, \beta) = -\exp\left(\beta_0 + \beta_1 x - \frac{\beta_1^2 \sigma_\delta^2}{2}\right),$$

$$h_2(x, \beta) = -(x - \beta_1 \sigma_\delta^2) \exp\left(\beta_0 + \beta_1 x - \frac{\beta_1^2 \sigma_\delta^2}{2}\right), \quad z_1(x, \beta) = -1, \quad z_2(x, \beta) = -x.$$

Цей випадок розглянуто у [7].

Іншим прикладом є пуассонівська модель [8, с. 162], яка теж є узагальненою лінійною моделлю з функціями

$$\eta = \beta_0 + \beta_1 \xi, \quad \phi = 1, \quad C(\eta) = e^\eta, \quad r(x) = x, \quad c(y, \phi) = -\ln(y!),$$

$$u_1 = C''(r(b_0 + b_1 \xi))(r'(b_0 + b_1 \xi))^2 = e^{b_0 + b_1 \xi}, \quad h_1(x, \beta) = 1, \quad h_2(x, \beta) = x,$$

$$z_1(x, \beta) = \exp\left(\beta_0 + \beta_1 x - \frac{\beta_1^2 \sigma_\delta^2}{2}\right), \quad z_2(x, \beta) = (x - \beta_1 \sigma_\delta^2) \exp\left(\beta_0 + \beta_1 x - \frac{\beta_1^2 \sigma_\delta^2}{2}\right).$$

Цей випадок розглянуто у [10].

Лінійна структурна модель з похибками вимірювання має вигляд

$$y = \beta_0 + \beta_1 \xi + \varepsilon, \quad x = \xi + \delta,$$

де змінна ε не залежить від ξ та δ і має нормальний розподіл $\varepsilon \sim N(0, \sigma_\varepsilon^2)$, дисперсії σ_ε^2 та σ_δ^2 вважаємо відомими. Ця модель є частковим випадком узагальненої лінійної моделі з функціями

$$f(y/\eta) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\phi}} \exp\left(\frac{y\eta - C(\eta)}{\phi} + c(y, \phi)\right),$$

$$\eta = \beta_0 + \beta_1 \xi, \quad C(\eta) = \frac{\eta^2}{2}, \quad r(x) = x, \quad \phi = \sigma_\varepsilon^2,$$

$$c(y, \phi) = -\frac{y^2}{2\phi}, \quad u_1 = C''(r(b_0 + b_1 \xi))(r'(b_0 + b_1 \xi))^2 = 1,$$

$$h_1(x, \beta) = 1, \quad h_2(x, \beta) = x, \quad z_1 = \beta_0 + \beta_1 x, \quad z_2 = \beta_0 x + \beta_1 x^2 - \beta_1 \sigma_\delta^2.$$

Рівняння (3.2) і (3.3) набирають вигляду

$$\mathbf{E} \left(f_{k,l}^{(q)}(x, \beta) / \xi \right) = (\beta_0 + \beta_1 \xi)^k \frac{1}{2^l} (\beta_0 + \beta_1 \xi)^{2l} (1; \xi)^T,$$

$$\mathbf{E} \left(g_{k,l}^{(q)}(x, \beta) / \xi \right) = (\beta_0 + \beta_1 \xi)^k \frac{1}{2^l} (\beta_0 + \beta_1 \xi)^{2l} (\beta_0 + \beta_1 \xi) (1; \xi)^T,$$

звідки знаходимо функції $f_{k+1,l}^{(q)}(x, \beta) = g_{k,l}^{(q)}(x, \beta)$. Маємо

$$\mathbf{E} \left(f_{k,l}^{(q)}(x, \beta) / \xi \right) = \frac{1}{2^l} \sum_{i=0}^{k+2l} C_{k+2l}^i \beta_0^{k+2l-i} (\beta_1 \xi)^i (1; \xi)^T.$$

Відомо, що розв'язком рівняння

$$\mathbf{E} \left(t_j(\xi + \delta) / \xi \right) = \xi^j, \quad j \geq 0,$$

є функція

$$t_j(x) = H_j \left(\frac{x}{\sigma_\delta} \right) \sigma_\delta^j,$$

$$H_j(z) = (-1)^j \exp \left(\frac{z^2}{2} \right) \left(\exp \left(-\frac{z^2}{2} \right) \right)^{(j)}$$

— многочлен Ерміта [9, с. 169]. Тоді вектор-функція

$$f_{k,l}^{(q)}(x, \beta) = \frac{1}{2^l} \left(\begin{array}{c} \sum_{i=0}^{k+2l} C_{k+2l}^i \beta_0^{k+2l-i} \beta_1^i \sigma_\delta^i H_i \left(\frac{x}{\sigma_\delta} \right) \\ \sum_{i=0}^{k+2l} C_{k+2l}^i \beta_0^{k+2l-i} \beta_1^i \sigma_\delta^{i+1} H_{i+1} \left(\frac{x}{\sigma_\delta} \right) \end{array} \right)$$

складається з многочленів степеня $k + 2l$ та $k + 2l + 1$ відповідно. Диференціюванням $\mathbf{E}(y^{n-1} / \eta)$ по η знаходимо $\mathbf{E}(y^n / \eta)$ і методом математичної індукції доводимо, що це

буде поліном n -го степеня відносно ξ . Для степеневого ряду $\sum_{n=0}^{\infty} \frac{z^n}{n!} u_n$, щоб забезпечити

додатний радіус збіжності, вимагаємо виконання умови $|u_n| \leq C^n \cdot n!$. Теорему 3.1 для лінійної моделі переформулюємо таким чином.

Теорема 4.1. *Нехай у лінійній структурній моделі з похибками вимірювання виконуються такі умови:*

- 1) показник q залежить від обсягу вибірки, $q = q_n$, причому $0 < q_n \leq 1$, $n \geq 1$, та

$q_n \rightarrow 1$ при $n \rightarrow \infty$;

2) параметрична множина Θ є компактною в R^2 , а істинне значення b параметра β є внутрішньою точкою Θ ;

3) існує $K > 0$ таке, що $|\xi| \leq K$ м. н., де K — невідома стала; крім того, ξ не є сталою;

4) $\beta_1 \neq 0$.

Тоді зрештою рівняння (3.5) має розв'язок.

У гамма-моделі

$$f(y/\eta) = \frac{1}{\Gamma(p)} \left(\frac{p}{\omega}\right)^p y^{p-1} \exp\left(-\frac{yp}{\omega}\right), \quad y > 0, \quad \omega = \exp(\beta_0 + \beta_1 \xi),$$

значення $p > 0$ вважаємо відомим, $x = \xi + \delta$. Гамма-модель є узагальненою лінійною моделлю з функціями

$$\eta = -\omega^{-1}, \quad C(\eta) = -\ln(-\eta) = \ln \omega,$$

$$r(x) = -e^{-x}, \quad \phi = \frac{1}{p}, \quad c(y, \phi) = \frac{1}{\phi} \ln\left(\frac{y}{\phi}\right) - \ln\left(y \Gamma\left(\frac{1}{\phi}\right)\right),$$

$$u_1 = C''(r(b_0 + b_1 \xi))(r'(b_0 + b_1 \xi))^2 = 1, \quad h_1(x, \beta) = \exp\left(-\beta_0 - \beta_1 x - \frac{\beta_1^2 \sigma_\delta^2}{2}\right),$$

$$h_2(x, \beta) = \left(x + \beta_1 \sigma_\delta^2\right) \exp\left(-\beta_0 - \beta_1 x - \frac{\beta_1^2 \sigma_\delta^2}{2}\right), \quad z_1(x, \beta) = 1, \quad z_2(x, \beta) = x.$$

Рівняння (3.2) і (3.3) набирають вигляду

$$\mathbf{E}\left(f_{k,l}^{(q)}(x, \beta)/\xi\right) = (-1)^k e^{-(k+1)(\beta_0 + \beta_1 \xi)} (\beta_0 + \beta_1 \xi)^l (1; \xi)^T,$$

$$\mathbf{E}\left(g_{k,l}^{(q)}(x, \beta)/\xi\right) = (-1)^k e^{-k(\beta_0 + \beta_1 \xi)} (\beta_0 + \beta_1 \xi)^l (1; \xi)^T.$$

Розглянемо функцію $f_{k,l}^{(q)}(x, \beta) = (-1)^k e^{-(k+1)(\beta_0 + \beta_1 x)} P_{l+1}(x)$, де $P_{l+1}(x)$ — многочлен степеня $l+1$. Підставляючи це зображення у щойно згадане рівняння та прирівнюючи коефіцієнти при степенях ξ в лівій і правій частинах, отримуємо невідомі коефіцієнти у многочлені $P_{l+1}(x)$. Аналогічно знаходимо $g_{k,l}^{(q)}(x, \beta)$. Без жодних змін теорема 4.1 переноситься на випадок гамма-моделі.

Означення 4.1. Послідовність випадкових величин $\{\xi_n : n \geq 1\}$ на одному ймовірнісному просторі називається стохастично обмеженою, якщо $\sup_{n \geq 1} \mathbf{P}\{|\xi_n| > C\} \rightarrow 0$,

$C \rightarrow +\infty$, і позначається $\xi_n = O_p(1)$. Позначимо $\eta_n = o_p(1)$, якщо $\eta_n \xrightarrow{P} 0$, $n \rightarrow \infty$.

Зауваження 4.1. Умова $\xi_n = O_p(1)$ рівносильна такій:

$$\overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} P\{|\xi_n| > C\} \rightarrow 0, \quad C \rightarrow +\infty.$$

Сформулюємо допоміжні твердження, що використовуються у доведенні теореми 4.2.

Лема 4.1. Якщо послідовність випадкових векторів збігається за розподілом, то вона стохастично обмежена.

Лема 4.2. Має місце $O_p(1) o_p(1) = o_p(1)$.

Лема 4.3 (лема Слуцького [12, с. 334]). Нехай $\xi_n \xrightarrow{d} \xi$, $\eta_n \xrightarrow{P} 0$, $n \rightarrow \infty$. Тоді $\xi_n + \eta_n \xrightarrow{d} \xi$, $n \rightarrow \infty$.

Лема 4.4. Нехай $\{\xi_n, \eta_n, n \geq 1\}$ — послідовності випадкових величин, такі, що $\eta_n \xrightarrow{P} 1$, $n \rightarrow \infty$, $\xi_n \geq 0$ м.н., $\xi_n \eta_n \leq z_n$ м.н., $z_n = O_p(1)$. Тоді має місце $\xi_n = O_p(1)$.

Лема 4.5 (наслідок леми Слуцького). Нехай $\xi_n \xrightarrow{d} \xi$, $\eta_n \xrightarrow{P} a$, $n \rightarrow \infty$. Тоді $\xi_n \eta_n \xrightarrow{d} a\xi$, $n \rightarrow \infty$.

Теорема 4.2 (про асимптотичну нормальність). Нехай виконуються умови теореми 3.1 та додатково виконуються такі умови:

- 1) $\sqrt{n}(1 - q_n) \rightarrow 0$, $n \rightarrow \infty$;
- 2) $\mathbf{E}_b \sup_{\beta \in \Theta} \left| y \frac{\partial^2 h_i(x, \beta)}{\partial \beta_j \partial \beta_k} \right| < \infty$, $\mathbf{E} \sup_{\beta \in \Theta} \left| \frac{\partial^2 z_i(x, \beta)}{\partial \beta_j \partial \beta_k} \right| < \infty$, $i = 1, 2$, $j = 0, 1$, $k = 0, 1$;
- 3) $\mathbf{E} \|z(x, \beta)\|^2 < \infty$, $\mathbf{E} \|h(x, \beta)\|^2 < \infty$.

Тоді $\sqrt{n}(\hat{\beta}_n(q_n) - b) \xrightarrow{d} N(0, \Sigma)$, де b є істинним значенням β ,

$$\Sigma = V^{-1} B V^{-1}, \quad V = - \begin{pmatrix} \mathbf{E} u_1 & \mathbf{E} \xi u_1 \\ \mathbf{E} \xi u_1 & \mathbf{E} \xi^2 u_1 \end{pmatrix}, \quad u_1 = C'' \cdot (r')^2, \quad B = \mathbf{Cov}_b S_C^{(1)}(y, x, b).$$

Функція C та її похідні розглядаються з аргументом $r(b_0 + b_1 \xi)$, r' розглядається з аргументом $b_0 + b_1 \xi$, $b = (b_0; b_1)^T$.

Зауваження 4.2. Асимптотична коваріаційна матриця оцінки $\hat{\beta}_n(q_n)$ збігається з асимптотичною коваріаційною матрицею оцінки, побудованої методом виправленої оціночної функції при $q = 1$.

Доведення теореми 4.2. Маємо

$$\sum_{i=1}^n S_C(y_i, x_i, \hat{\beta}_n, q_n) = 0, \tag{4.1}$$

де $q_n \rightarrow 1$ при $n \rightarrow \infty$ (ця рівність виконується зрештою), оціночну функцію S_C введено перед формулюванням теореми 3.1. Помноживши на \sqrt{n} , запишемо рівність (4.1) у вигляді

$$\frac{1}{\sqrt{n}} \sum_{i=1}^n S_C(y_i, x_i, \hat{\beta}_n, 1) + \sqrt{n} \Phi_n(\hat{\beta}_n) = 0.$$

Згідно з теоремою 3.2 $\hat{\beta}_n \rightarrow b$ м. н. Оскільки b — внутрішня точка Θ , то $\hat{\beta}_n$ зрештою стає також внутрішньою точкою Θ . Врахувавши $\mathbf{E}_b S_C(y_i, x_i, b, 1) = 0$, розкладемо $S_C(y_i, x_i, \hat{\beta}_n, 1)$ у ряд Тейлора за третім аргументом в околі b , тоді

$$\begin{aligned} & \frac{1}{\sqrt{n}} \sum_{i=1}^n (S_C(y_i, x_i, b, 1) - \mathbf{E}_b S_C(y_i, x_i, b, 1)) + \\ & + \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{\partial}{\partial \beta^T} S_C(y_i, x_i, b, 1) \sqrt{n} (\hat{\beta}_n - b) + \sqrt{n} \Phi_n(\hat{\beta}_n) + \sqrt{n} \text{rest} = 0, \end{aligned} \quad (4.2)$$

де $\text{rest} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n R_i$, R_i — залишок розкладу $S_C(y_i, x_i, \hat{\beta}_n, 1)$ у ряд Тейлора за третім аргументом в околі b . За центральною граничною теоремою

$$u_n := \frac{1}{\sqrt{n}} \sum_{i=1}^n (S_C(y_i, x_i, b, 1) - \mathbf{E}_b S_C(y_i, x_i, b, 1)) \xrightarrow{d} N(0, B) \quad (4.3)$$

при $n \rightarrow \infty$, де $B = \text{Cov}_b(S_C(y, x, b, 1))$. Згідно з (4.3) та лемою 4.1 послідовність

$$u_n := \frac{1}{\sqrt{n}} \sum_{i=1}^n (S_C(y_i, x_i, b, 1) - \mathbf{E}_b S_C(y_i, x_i, b, 1)) = O_p(1).$$

За посиленням законом великих чисел з імовірністю 1

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{\partial}{\partial \beta^T} S_C(y_i, x_i, b, 1) \rightarrow \mathbf{E} \frac{\partial}{\partial \beta^T} S_C(y, x, b, 1) := -V$$

— невідроджена матриця, як доведено в теоремі 3.1. Для матриць будемо використовувати норму $\|A\| = \sum_{i,j=1}^2 |a_{ij}|$.

Далі встановимо, що

$$\sqrt{n} \text{rest} \xrightarrow{P} 0. \quad (4.4)$$

Зафіксуємо $\Delta > 0$ так, що $\{\beta : \|\beta - \beta_0\| \leq \Delta\} \subset \Theta$. Тоді м. н. при всіх $n \geq n_\Delta(\omega)$ викону-

ється $\|\hat{\beta}_n - b\| \leq \Delta$. При $n \geq n_\Delta(\omega)$ маємо

$$\begin{aligned} \sqrt{n} \|\text{rest}\| &\leq \frac{1}{n} \sup_{\|\beta-b\| \leq \Delta} \sum_{i=1}^n \frac{1}{2} \left\| \frac{\partial^2}{\partial \beta^2} S_C(y_i, x_i, \beta, 1) \right\| \sqrt{n} \|\hat{\beta}_n - b\| \|\hat{\beta}_n - b\| \leq \\ &\leq \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sup_{\|\beta-b\| \leq \Delta} \frac{1}{2} \left\| \frac{\partial^2}{\partial \beta^2} S_C(y_i, x_i, \beta, 1) \right\| \sqrt{n} \|\hat{\beta}_n - b\| \|\hat{\beta}_n - b\|. \end{aligned}$$

Врахуємо стохастичну обмеженість $\sqrt{n}(\hat{\beta}_n - b)$, яку доведемо пізніше, та консистентність оцінки $\hat{\beta}_n$. Тоді з нерівності $\sqrt{n} \|\text{rest}\| \leq \sqrt{n} \|\hat{\beta}_n - b\| o_P(1)$ та леми 4.2 отримаємо $\sqrt{n} \|\text{rest}\| = o_P(1)$. Використаємо посилений закон великих чисел. Згідно з умовою 2 теореми 4.2 виконується

$$\mathbf{E}_b \sup_{\|\beta-b\| \leq \Delta} \left\| \frac{\partial^2}{\partial \beta^2} S_C(y, x, \beta, 1) \right\| < \infty.$$

Множина $\{\beta = (\beta_0, \beta_1) : (\beta_0 - b_0)^2 + (\beta_1 - b_1)^2 \leq \Delta^2\}$ є підмножиною $\{\beta = (\beta_0, \beta_1) : |\beta_0 - b_0| \leq \Delta, |\beta_1 - b_1| \leq \Delta\}$. Оцінимо $x \leq |x| \leq |\xi| + |\delta|$, $|\beta_0| \leq C_0$, $|\beta_1| \leq C_1$, де $C_0 = |b_0| + \Delta$, $C_1 = |b_1| + \Delta$.

Доведемо, що з імовірністю 1

$$\sqrt{n} \sup_{\|\hat{\beta}_n - b\| \leq \Delta} \|\Phi_n(\hat{\beta}_n)\| \rightarrow 0. \tag{4.5}$$

Для цього оцінимо

$$\begin{aligned} \sup_{\|\hat{\beta}_n - b\| \leq \Delta} \|\Phi_n(\hat{\beta}_n)\| &\leq \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sup_{\|\hat{\beta}_n - b\| \leq \Delta} \|S_C(y_i, x_i, \hat{\beta}_n, q_n) - S_C(y_i, x_i, \hat{\beta}_n, 1)\| \leq \\ &\leq \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sum_{k=1}^2 \sup_{\|\hat{\beta}_n - b\| \leq \Delta} \sup_{q_n \leq \gamma_n \leq 1} \left| \frac{\partial S_k(y_i, x_i, \hat{\beta}_n, \gamma_n)}{\partial q} \right| |q_n - 1|. \end{aligned}$$

Нехай n_0 — такий номер, що при всіх $n \geq n_0$ виконується $q_n \geq 1 - \tilde{\delta}$. Зафіксуємо $\Delta > 0$ таке, що $\{\beta : \|\beta - b\| \leq \Delta\} \subset \Theta$. Тоді м. н. при всіх $n \geq n_\Delta(\omega)$ виконується $\|\hat{\beta}_n - b\| \leq \Delta$. При $n \geq n_\Delta(\omega)$ та $n \geq n_0$ для збіжності

$$\sqrt{n} |q_n - 1| \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \sum_{k=1}^2 \sup_{\|\beta-b\| \leq \Delta, 1-\tilde{\delta} \leq \gamma \leq 1} \left| \frac{\partial S_k(y_i, x_i, \beta, \gamma)}{\partial q} \right| \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty,$$

використовуємо посилений закон великих чисел та умову 1 теореми 4.2. Потрібно, щоб для кожного $k = 1, 2$

$$\exists \tilde{\delta} > 0 : \mathbf{E}_b \sup_{\|\beta-b\| \leq \Delta, 1-\tilde{\delta} \leq \gamma \leq 1} \left| \frac{\partial S_k(y_i, x_i, \beta, \gamma)}{\partial q} \right| < \infty.$$

Нагадаємо, що

$$u_n := \frac{1}{\sqrt{n}} \sum_{i=1}^n (S_C(y_i, x_i, b, 1) - \mathbf{E}_b S_C(y_i, x_i, b, 1)) = O_p(1).$$

Із (4.5) випливає, що $\sqrt{n} \Phi_n(\hat{\beta}_n) = o_p(1)$. Застосувавши лему 4.1 і 4.3, остаточно отримаємо

$$\frac{1}{\sqrt{n}} \sum_{i=1}^n (S_C(y_i, x_i, b, 1) - \mathbf{E}_b S_C(y_i, x_i, b, 1)) + \sqrt{n} \Phi_n(\hat{\beta}_n) = O_p(1).$$

Нагадаємо, що залишок rest уведено в (4.2). З міркувань, що доводять (4.4), зрозуміло, що $\sqrt{n} \|\text{rest}\| = \sqrt{n} \|\hat{\beta}_n - b\| o_p(1)$.

Враховуючи (4.3)–(4.5) та лему 4.3, з рівності (4.2) при $n \rightarrow \infty$ отримуємо

$$O_p(1) + (-V + o_p(1)) (\sqrt{n}(\hat{\beta}_n - b)) = 0. \quad (4.6)$$

Помножимо (4.6) на V^{-1} і одержимо

$$O_p(1) + (-I + o_p(1)) (\sqrt{n}(\hat{\beta}_n - b)) = 0,$$

звідки випливає рівність

$$\|\sqrt{n}(\hat{\beta}_n - b)\| (1 - o_p(1)) = O_p(1). \quad (4.7)$$

Застосувавши до (4.7) лему 4.4, де $\xi_n = \|\sqrt{n}(\hat{\beta}_n - b)\|$, $\eta_n = o_p(1)$, $z_n = O_p(1)$, отримаємо, що $\xi_n = O_p(1)$ і (4.4) справджується. Згідно з формулами (4.2)–(4.5) та лемами 4.1–4.5 виконується

$$\begin{aligned} \sqrt{n}(\hat{\beta}_n - b) &= \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{\partial}{\partial \beta^T} S_C(y_i, x_i, b, 1) \right)^{-1} (-u_n - \sqrt{n} \text{rest} - \sqrt{n} \Phi_n(\hat{\beta}_n)) \xrightarrow{d} \\ &\xrightarrow{d} N(0, V^{-1} \Sigma V^{-1}). \end{aligned}$$

5. Висновки. Вивчається узагальнена лінійна модель регресії з нормально розподіленою похибкою вимірювання. Припускається, що дисперсія σ_δ^2 похибки вимірювання і параметр

розсіяння є відомими. Щоб оцінити невідомий параметр, побудовано виправлену $T(q)$ -вірогідну оцінку. Наведено достатні умови її строгої консистентності та асимптотичної нормальності. $T(q)$ -вірогідна оцінка має таку ж асимптотичну коваріаційну матрицю, як і оцінка, побудована методом виправленої оціночної функції при $q = 1$. Загальні теореми застосовано до конкретних моделей: показникової, пуассонівської, лінійної, гамма-моделі. У подальшому планується розглянути випадок, коли параметр розсіяння є невідомим, а також порахувати функції впливу [9] (гл. 7), щоб обґрунтувати робастні властивості моделі за наявності аномальних спостережень регресора.

1. Kukush A., Schneeweiss H. Comparing different estimators in a non-linear measurement error model. I // Math. Meth. Statist. – 2005. – **14**, № 1. – P. 53 – 79.
2. Schneeweiss H., Kukush A. Comparing the efficiency of structural and functional methods in measurement error models // Теорія ймовірностей та мат. статистика. – 2009. – Вип. 80. – С. 119 – 129.
3. Cheng C.-L., Schneeweiss H. Polynomial regression with errors in the variables // J. R. Statist. Soc. B. – 1998. – **60**. – P. 189 – 199.
4. Kukush A., Markovsky I., Van Huffel S. Consistent adjusted least squares estimator for errors-in-variables model $AXB = C$ // Metrika. – 2003. – **57**, № 3. – P. 253 – 285.
5. Ferrari D., Yang Y. Maximum L_q -likelihood estimation // Ann. Statist. – 2010. – **38**, № 2. – P. 753 – 783.
6. Kolev N. Maximum $T(q)$ -likelihood estimation: a new method and its application in risk management // Actuarial Sci. & Finance: Proc. 6th Conf. (Samos, Greece, June 3 – 6, 2010). – Samos, 2010. – P. 22.
7. Савченко А. В. Виправлення $T(q)$ -вірогідної оцінки в показниковій структурній моделі з похибками вимірювання // Теорія ймовірностей та мат. статистика. – 2012. – Вип. 86. – С. 172 – 181.
8. Carroll R. J., Ruppert D., Stefanski L. A., Crainiceanu C. Measurement error in nonlinear models: a modern perspective. – 2nd ed. – London; New York: Chapman & Hall, 2006. – 488 p.
9. Cheng C.-L., Van Ness J. W. Statistical regression with measurement error. – London: Arnold Publ., 1999. – 262 p.
10. Савченко А. Модифікована оцінка максимальної вірогідності в пуассонівській структурній моделі з похибками вимірювання // Вісн. Київ. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. Сер. математика, механіка. – 2012. – Вип. 28. – С. 26 – 31.
11. Усольцева О. С. Конзистентна оцінка в моделі тривалості життя з цензурованими спостереженнями за наявності похибок вимірювання // Теорія ймовірностей та мат. статистика. – 2010. – Вип. 82. – С. 156 – 162.
12. Ширяев А. Вероятность: В 2 кн. – 3-е изд., перераб. и доп. – М.: МЦНМО, 2004. – Кн. 1. – 520 с.

Одержано 05.01.14